

ΤΟΤΟΕΣ

Ἐκτός τούτου πρέπει νά προσέξη τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν θεῶν τῆς θρήσκης δέν ἐλγομνηθήσαν, ἀριθμός αὐτῶν ἤδη διεισώθη ἀπό τὰς ἐπιγραφάς.

ἠθευζεύς βλ. αὐτ. XY 118

Δηλόπτης βλ. αὐτ. IY 2458 Arch. Reliq XI 409 - Lippold Festschrift Poland 277 - Reicher BIAB III 181

Μανίμοχος αὐτ. XIX 1145. τὸ Μάνι ἴσως παραβάλλεται μετὰ τὸ κελτικόν μαγγυός - βλ. Soph: Mem de l' Acad. des Inscri. XLIII 28

Δαβατόπειρος αὐτ. περίπτ. III 267

Δαρζάλας αὐτ. XY 227

Ἰαμβαθύρα αὐτ. IX 533 Mabeccu epigraph. IV 2

Ἀσοδύρα } βλ. αὐτ. ἐν ἐπιγραφῇ Ἰαθύρα

Χουραεύρας

Τιλαάτης

Ταρτοζία(α)

Πυρρηρούρας

Ἰθιοσλά

Στ..ήτα

Μυνδρυί(us?) βλ. αὐτ. XVI 1079

Ἐκ αὐτῶν τὸ Ταρτοζία(α), Ἰθιοσλά, Πυρρηρούρας, Στ..ήτα, εἰσίνονται ὡς παρώνυμα τοῦ ἤρωος, καὶ ἤδη ἐπιτρέπεται νά ὑποθέσῃται ὅτι αὐτοὶ ἴσως ἀρχικῶς

τοπικῇ χθόνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνενωνήθησαν μετὰ τὸν ἥρωα.

Βιουεαρ θεός ἤρω ~~τοῦ ἤρωος~~
Τοτοές βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄρθρα

Ζάληρος }
 Ζεχουρδός }

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Reicher

Χνι φασ - Lehmann - Haupt, Klis XXI 404, τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Eirene, Symbol Ostiens VIII 40 - Maerdy: Troy and Paeonia 93

ἢ ἤρωος λατρεύεται ὡς ἐπίκοος μόνον εἰς τὴν Μοισίαν

Ἐρωιά

J. Kazanow
Iranische Religionen
 Pawly-Wissowa
 Real-encyclopädie
 Bd VI A 51
 6. u. 7. Auflage.
 4



ΠΑΛΑΜΙΑ

610A

7

τὸ ἐπίθετον λέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. ΧΥ σ. 221) εἴρου
εἰς τὴν θρησκ. καὶ ποιοσίαν κερῖως αἱ χθόνιοι θεότητες
Δαρζήλας, Πορμηρόβλας, Ἦρωκ,

Ἀθλαρχηνός Ἡρακλῆς, Σαρβάκιος, Λυβέλη, Ζάρακις
Δολίχενος καὶ οἱ Καβεΐραι

σ. 845 II Ἦχει ὑποθεσθ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ
Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτήρα, βλ. Bd IX σ. 2145
Cook: Zeus II III3.

σ. 83 ἐπισκὰ ὁ θρακικὸς λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον Vb.
ἠγάπα περισσότερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνήγιον
ἢ ἑλάτρευε ἓνα θεὸν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου οὐκ τὸ ὄνομα
μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἐκείτην εὐλήν νά ἔφερε
διάφορον ὄνομα παρὰ τὴν κρητικὴν (Κρηστωχεν) ἄνομάζετο
Κανδῶν βλ. Bd X σ. 1859 - Geul. παρὰ Hert Lex. d. Vorgesch. XIII
288. Πιθανόν ὁ

Πλειστόροκ νά ἦτο ἐκισχόριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀφινθίων, Ἡροδ. IX
II9, εἰς τὸν ὄραϊον προσεέβροντο ἄνθρώποις θυσίαι. Δέν
ἦτο ὅμως θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Το mascheu:
T. Weckerl, 4^e μνημονεύει. - κρηλ. Ho efer: Myth. Lex. III 2663
ἀυτόχθων παρομοία μὲ τὴν Ἰλιάτην θεότης ἦτο τιθανόν καὶ ἡ
Κίσαθ θυγάτηρ τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως Κίσαος τῆς θρακικῆς περιφερεί-
ας τοῦ Στρυμόνος, ἧτις ταρηνκονίσθη ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικόν ὄνο-
μα θυλλίδα Myth. Lex. III 2486 - Rumpf: De Pleso Thracum Herce 41

σ. 8562 Προσέτι ὀτενθουίζω τὸν
Ἄρισταῖον, τοπικὴν τοῦ κυνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὁμοίαν
ἀπέδωσαν ἱερατικὴν καὶ μαντικὴν δυνάμιν, καὶ ἧτις εἶχε
συσχετισθῆ μὲ τὸς θρησκ. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατη-
ρεῖ ὁ Hadesmascher βλ. Ber Akad. Wien, 189.3.38 "Ὁ κυνηγός
θεός, συμπεριφέροντες ἀπὸ πολλὰ δείγματα ἦτο πρωταρχικὴ
μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".